

ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

ЧЕРКАСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ТЕХНОЛОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

УНІВЕРСИТЕТ М КОНСТАНЦ, НІМЕЧЧИНА

ВИЩА ШКОЛА РИНКОВОГО УПРАВЛІННЯ ТА ІНОЗЕМНИХ МОВ У
КАТОВИЦАХ (ПОЛЬЩА)

ЧЕРКАСЬКА ОБЛАСНА ДЕРЖАВНА АДМІНІСТРАЦІЯ

ОБЛАСНА СПІЛКА ЕКОНОМІСТІВ УКРАЇНИ

КРИВОРІЗЬКИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

КАНАДСЬКЕ БЮРО МІЖНАРОДНОЇ ОСВІТИ

КАФЕДРА ЕКОНОМІКИ ТА УПРАВЛІННЯ ЧДГУ

ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА СУЧАСНОЇ ЕКОНОМІКИ

**МАТЕРІАЛИ VIII МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІ**

суб'єкта. Оскільки основним споживачем інвестицій є блок будівництва і реалізації житла, а решта є інвесторами, то економіко-математичну модель доцільно зобразити рівнянням:

$$I = C_x + K_c + B_c, \text{ де}$$

I – інвестиційний фонд житлової іпотечної програми;

C_x – інвестиції клієнтів, що надаються сегментом „клієнт”;

K_c – кредитні кошти кредитного сегменту;

B_c – бюджетні інвестиції сегменту управління іпотечною програмою.

Деталізація економіко-математичної моделі проведена з використанням залежностей, встановлених для кожного з функціональних сегментів моделей іпотечного кредитування.

При розробці економіко-математичної моделі враховані основні правила моделювання [1]: місце кожного параметра в моделі повинне відповідати його економічній ролі у формуванні результативної ознаки; модель доцільно будувати шляхом послідовного розчленовування параметрів на складові; при черговому розширенні моделі слід дотримуватися зв'язку "причина – наслідок".

Оптимізація структури інвестиційного фонду проводиться в процесі прив'язки моделі до конкретних умов регіону, міста залежно від рівня доходів населення, прожиткового мінімуму, величини бюджетних і кредитних ресурсів.

Однією з найважливіших умов проведення програми іпотечного кредитування виступає наявність конкурентного середовища, яке досягається завдяки впровадженню критеріїв пріоритетності при видачі іпотечних кредитів. Критеріями визначення пріоритетності є: економічний, житловий, накопичувальний. Для кожної моделі іпотечного кредитування критерії визначення пріоритетності можуть бути різними. Стосовно ошадно-позичкової моделі – це, перш за все, накопичувальний критерій, однорівневої моделі продажу житла на виплат некомерційною організацією – житловий, всіх моделей без винятку – економічний.

Література

1. Колюховский П.В. Микроэкономическое моделирование банковской деятельности. – СПб: Питер, 2001. – 224 с.: ил. – (Серия «Ключевые вопросы»).

УДК 368

ГАРМОНІЗАЦІЯ СТРАХОВОЇ СПРАВИ У КОНТЕКСТІ СТАЛОГО РОЗВИТКУ (НА ПРИКЛАДІ ДИРЕКТИВ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СПІВТОВАРИСТВА)

Козьменко О.В., к.е.н., доцент, докторант

Сумський державний університет

Останніми роками все більша кількість вчених, представників

громадськості, політиків замислюються над перспективами розвитку людства і пов'язують їх з можливостями сталого розвитку, з якої повинні узгоджуватися абсолютно усі напрямки діяльності громадськості, державних органів, бізнесу і конкретних індивідуумів. Суттєві зміни повинні відбутися і у розвитку фінансових ринків, у тому числі – ринків страхування.

При розробці і впровадженні нової концепції страхування у контексті сталого розвитку неможливо діяти у межах однієї країни або декількох країн світу. У даному питанні необхідне планетарне мислення, тобто дана концепція повинна бути прийнята практично усією світовою спільнотою. Звісно, це потребує розробки і реалізації цілої низки політичних, економічних, організаційних і інших програм та заходів, які будуть похідними від програмно-концептуальних дій по забезпеченню сталого розвитку з боку урядів практично усіх країн світу.

У межах концепції сталого розвитку громадянське суспільство повинно стати ініціативним партнером урядів у справі пропаганди екологічної ефективності та пропаганди екологічного ринку, першим вимагати підвищення екологічних стандартів і якості навколишнього середовища.

Що стосується ролі уряду у сталому розвитку, то вона повинна передбачати наступні дії: надавати основні правила для приватного сектору і суспільства; не включати екологічні положення у комплекси заходів по дерегулюванню; переглядати державну політику з точки зору екологічної стійкості; підвищувати результативність екологічної діяльності; застосовувати велике різноманіття політичних інструментів; впроваджувати екологічні нормативи таким чином, щоб заохочувати новації та їх визнання.

Роль приватного сектору у сталому розвитку передбачає наступні пріоритети у діях компаній: компанії – головні провідники стійкості (наприклад, включення концепції сталого розвитку у свою корпоративну стратегію); компанії – головні прихильники інтеграції навколишнього середовища і економіки, вигідної для обох сторін (перетворення екологічних нормативів у ринкові можливості); компанії – відповідальні доглядачі за навколишнім середовищем і пропагандисти екологічного маркетингу (підвищення рівня корпоративної відповідальності за охорону навколишнього природного середовища).

Одним із кроків на шляху розробки і впровадження концептуальних і системних змін стосовно сталого розвитку є гармонізація законодавства до принципів сталого розвитку. Дана гармонізація може здійснюватися у рамках міжнародних союзів, альянсів, угод та ін. Прикладом такого роду гармонізації може слугувати узгодження принципів і процедур страхування у межах Європейського Союзу, а також заходів щодо підвищення ефективності природоохористування і охорони навколишнього природного середовища.

Для полегшення започаткування і ведення діяльності у сфері страхування важливо зменшити певні розбіжності, які існують між національними законодавствами з питань здійснення нагляду, одночасно важливо також забезпечити адекватний захист застрахованим і третім

сторонам в усіх державах, бажано узгодити положення, які стосуються фінансових гарантій, що вимагаються від страхових компаній. З цією метою було прийнято ряд Директив Ради Європейських співтовариств, наприклад, Директива Ради 73/239/ЄЕС «Щодо узгодження законів, підзаконних та адміністративних положень стосовно започаткування та ведення діяльності прямого страхування, іншого, ніж страхування життя» або Директива «Щодо узгодження законів, підзаконних та адміністративних положень стосовно започаткування та ведення діяльності прямого страхування життя». Це необхідно, оскільки потрібно узгодити класифікацію ризиків в різних видах страхування для різних країн. Це необхідно тому, що у різних країнах різні закони містять різні правила щодо одночасно страхування здоров'я, кредитного страхування і поручительства і страхування стосовно звернення стягнення на треті сторони і юридичний захист, чи поєднання одного виду страхування з іншим або з іншими видами страхування.

Ще один приклад. Враховуючи, що необхідно розвивати внутрішній ринок страхування, і для досягнення цієї мети потрібно полегшити страховим компаніям, що мають свій головний офіс у співтоваристві, надання послуг у державах-членах, а також враховуючи ще значну низку причин, Рада Європейських Співтовариств прийняла Директиву «Щодо узгодження законів, підзаконних та адміністративних положень стосовно прямого страхування, іншого, ніж страхування життя, і визначає положення для спрощення ефективного користування свободою надання послуг та про внесення змін до Директиви 73/239/ЄЕС».

І ще один приклад. Цілі і принципи політики Співтовариства щодо захисту навколишнього середовища складаються, зокрема, із запобігання, зменшення та, наскільки це можливо, усунення забруднення шляхом надання пріоритету заходам впливу на джерела виникнення забруднення та забезпечення економічного споживання природних ресурсів відповідно до принципу фінансової відповідальності забруднювача та принципу запобігання забрудненню. Враховуючи це Рада прийняла Директиву «Щодо всеохоплюючого запобігання і контролю забруднень», яка передбачає механізми, запроваджені з метою запобігання або, де такої можливості не передбачається, зменшення викидів в атмосферу, воду та ґрунт.

УДК 336.228

ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ЕФЕКТИВНОЇ ПОДАТКОВОЇ ПОЛІТИКИ: РЕГІОНАЛЬНИЙ АСПЕКТ

Слинько І.М., аспірант

Черкаський державний технологічний університет

До 2004 року податок з доходів фізичних осіб мав назву „прибутковий податок з громадян” зі ставками оподаткування, що мали плаваючу шкалу 10-40 % від об'єкта оподаткування. Але так як держава перебувала в стадії пошуку оптимального оподаткування фізичних осіб починаючи з 2004 року був